

Var är Gud?

أين الله؟

IslamHouse.com

Då och då uppmanas människor att ställa sig några av livets verkligt djupa frågor. I nattens tysta mörker, när avlägsna stjärnor glittrar på den vidsträckta, majestätiska himlen, eller i det kalla, hårda dagsljuset när livet rusar förbi som ett snabbt tåg, undrar människor av alla färger, raser och trosuppfattningar över meningen med sin existens. Varför är vi här? Vad betyder allt detta? Är det här allt som finns?

På magnifika dagar fyllda av solsken och iriserande blå himlar vänder människor sina ansikten mot solen och betraktar dess skönhet. Under den djupaste vintern eller den vildaste stormen funderar de över styrkan som finns i naturens krafter. Någonstans djupt i sinnets djupa vrår uppstår begreppet Gud. Skapelsens under är en kallelse till hjärtat och själen. Den mjuka beröringen av en snöflinga, doften av nyklippt gräsmatta, det mjuka smattret från regndroppar och den starka vinden från en orkan är alla påminnelser om att denna värld är full av under.

När smärta och sorg hotar att sluka oss, uppmanas människor återigen att fundera över livets mening. Mitt i lidande och sorg uppstår begreppet Gud. Även de som anser sig vara långt ifrån religion eller andlig tro finner sig blicka mot himlen och be om hjälp. När hjärtat drar ihop sig och rädslan överväldigar oss, vänder vi oss hjälplöst mot någon form av högre makt. Begreppet Gud blir då verkligt och meningsfullt.

Mitt i vädjan och förhandlingar blottläggs universums enorma vidsträckthet. Livets verklighet är fylld av vördnad och förundran. Det är en berg-och-dalbana. Det finns stunder av stor glädje och perioder av enorm sorg. Livet kan vara långt och monotont eller bekymmersfritt. När Gud stiger upp och Hans majestät är tydlig börjar fler frågor ta form. En fråga som oundvikligen dyker upp är – var är Gud?

Runt om i världen och genom tiderna har människor kämpat med att acceptera frågan om var Gud är. Den mänskliga benägenheten är att söka efter Gud. De forntida babyionierna och

egyptierna byggde höga torn i sin jakt på Gud. Perserna sökte efter Honom i eld. Ytterligare andra, såsom Nordamerikas ursprungsbefolkning och de keltiska folken, sökte Gud i naturens härliga tecken omkring sig. Buddhister finner Gud i sig själva, och i den hinduiska religionen tros Gud finnas överallt och överallt.

Jakten på Gud kan vara förvirrande. När man ställer frågan var Gud är kan de resulterande svaren också vara förvirrande. Gud är överallt. Gud är i ditt hjärta. Gud är där godhet och skönhet finns. Vad händer dock när ditt hjärta är tomt och din omgivning är dyster, smutsig och ful? Upphör Gud att existera? Nej! Självklart inte! Mitt i denna förvirring är det islamiska begreppet Gud ett ljus för dem som snubblar i mörkret.

Vad muslimer tror om Gud är tydligt och enkelt. De tror inte att Gud är överallt; de tror att Gud är över himlen. Det mänskliga behovet av att vända våra ansikten mot himlen i tider av svårigheter och strid är ett inneboende svar på frågan: var är Gud? Gud säger i Koranen att Han är den Högste (Koranen 2:255) och att Han är över hela sin skapelse.

"Han är det som skapade himlen och jorden på sex dagar och sedan steg upp över tronen (på ett sätt som passar Hans Majestät). Han vet vad som går ner i jorden och vad som kommer upp ur den, vad som stiger ner från himlen och vad som stiger upp där. Och Han är med dig (genom sin kunskap) var du än är. Och Gud är Allsearen av det du gör." (Koranen 57:4)

Profeten Muhammed var känd för att peka mot himlen när han hänvisade till Gud. När han bad till Gud höjde han händerna mot himlen. Under sin avskedspredikan frågade profeten Muhammed folket: "Har jag inte förmedlat budskapet?" och de sa, "Ja!" Han frågade igen, "Har jag inte förmedlat budskapet?" och de sa, "Ja!" Han frågade en tredje gång, "Har jag inte förmedlat budskapet?" och de sa "Ja!" Varje gång sa han: "O Gud, vittna!" - samtidigt pekar han upp mot himlen och sedan mot människorna.¹

Gud är över himlen, över sin skapelse. Detta betyder dock inte att Han är innesluten av några fysiska dimensioner. Gud är nära, mycket nära, dem som tror på Honom och Han svarar på varje kallelse de har. Gud känner till alla våra hemligheter, drömmar och önskningar, inget är dolt för

---

¹ Texten till avskedspredikan finns i Saheh Bukhari och Saheh Muslim, och i böckerna at-Tirmidhi och Imam Ahmad.

Honom. Gud är med sin skapelse genom sin kunskap och kraft. Gud är Skaparen och Upprätthållaren. Inget uppstår utom Hans vilja.

När muslimer förundras över universums underverk är de trygga i vetskapen om att Gud, den Högste, är över himlen, och tröstas av att Han är med dem i alla deras angelägenheter. När en muslim drabbas av förlust eller sorg ifrågasätter han inte Guds visdom eller ställer frågan: 'var var Gud när jag var ledsen, eller sörjde eller led?' Mänskligheten skapades för att tillbe Gud (Koranen 56:51) och Gud sade många gånger att provningar och vedermodor skulle vara en del av vår livserfarenhet.

"Och det är Han som har skapat himlen och jorden på sex dagar ... så att Han kan pröva er, vem av er som är bäst i gärningar." (Koranen 11:7)

I sin mörkaste natt, eller sin mörkaste timme, tittar mänskligheten instinktivt mot himlen. När deras hjärtan slår hårt och rädslan hotar att överväldiga dem, vänder sig människor till Gud. De höjer sina händer och ber om barmhärtighet, förlåtelse eller vänlighet, och Gud svarar; Ty han är den mest barmhärtiga, den mest förlåtande och den mest goda. Gud är skild och skild från sin skapelse, och det finns inget som liknar Honom. Han är Allhörande och Allseende. (Koranen 42:11) Därför, när vi ställer frågan var Gud är, är svaret utan tvekan att Han är över himlarna och över hela sin skapelse. Vi säger också att Han inte behöver någon av Sin skapelse och hela skapelsen behöver Honom.